

zeeland

vrouwen van nu

Ineens was daar die stilte

Ineens was daar die stilte,
die rust daar op de straat
Ineens geen file voor het strand
geen terras dat open gaat.
Ineens geen mens meer in 't hotel,
geen Duitser die zijn land verlaat.

Zeeland stond voor weken stil
net als in 't hele land
Geen mens, geen hond ook geen toerist
verlaten was het strand.
Ook lag ons vrouwen netwerk plat,
we hebben ons vermand.

We namen afstand van elkaar,
want Corona dwong dat af.
Blijf even thuis en ga niet weg,
was het advies dat Rutte ons gaf.
Hoest in je mouw en was je handen,
doe je boodschappen hup in een draf.

Nu komt het einde gelukkig in zicht
van de saaie thuis zitterij.
We mogen weer voorzichtig uit
en dat vooruitzicht maakt ons blij.
Toch moeten we voorzichtig zijn,
want een vaccin keert echt het tij.

Dus doen wij nog wat rustig aan
en letten op elkaar.
Genieten weer van zon en zee
op afstand van elkaar.
En wensen we elkaar gezondheid toe
en nog een zonnig jaar.

Geschreven door Marian Plak
afd. Koudekerke.

afscheid pb leden

Riet Heijnsdijk neemt na ruim 7 jaar afscheid als penningmeester van het PB. Ze werd hiervoor gevraagd. Riet weigerde in eerste instantie maar na een telefoontje van de voorzitter van het PB heeft ze ja gezegd. Riet kijkt terug op een fijne samenwerking binnen het bestuur, en ook de goede contacten met de afdelingsbesturen. Belangrijk vindt zij de binding met de afdelingen zodat de afstand tussen het PB en de afdelingen klein is. We zijn tenslotte "allemaal Vrouwen van Nu"

Riet werd **22 jaar geleden** lid van de afdeling Borsele omdat de activiteiten van die afdeling haar erg aanspraken. Zij denkt daarbij aan o.a. de tuin- en museumclub. Ook vindt zij het fijn andere mensen te ontmoeten, ideeën uit te wisselen en daardoor je horizon te ver-

breiden.

In haar werkzame leven was Riet all-round medewerker van een bijkantoor van de Rabobank en werkte ze in de bedrijfskantine van Waterschap Scheldestromen. In haar vrije tijd wandelt en fiets Riet graag, en past 1 dag in de week op haar 3 kleinkinderen.

Riet blijft lid van de afdeling Borsele. Verder denkt ze na om in de toekomst penningmeester van haar afdeling te worden.

Zeven jaar heeft **Mariëtte Heesakkers** het PB in verschillende functies versterkt. Mooie jaren waar zij met genoegen op terugkijkt. Ze vindt het jammer dat die periode is afgesloten, maar zij beseft dat nieuwe gezichten voor een goed functionerend bestuur noodzakelijk zijn.

In **2009** werd Mariëtte lid van de VvN. In die periode verhuisden zij en haar man vanuit Brabant naar Zeeland. Na een werkzaam leven als verpleegkundige,

o.a. bij de nierdialyse, oncologie en de wijkverpleging, brak een nieuw leven aan. Als nieuwkomer in Zeeland bood de VvN haar gelegenheid om snel contact te krijgen met haar nieuwe omgeving en andere vrouwen te ontmoeten. Mariëtte is een bezige bij en geniet ervan creatieve activiteiten te ontplooiën. Al snel maakt zij deel uit van het afdelingsbestuur Wemeldinge en later van het PB. De tuinclub, het handwerken, de leesclub en alle activiteiten die met een bestuursfunctie te maken hebben, geven haar plezier en voldoening.

Als de voortekenen niet bedriegen, zullen we Mariëtte niet uit het oog verliezen. Het afdelingsbestuur van Wemeldinge kan nog op haar rekenen en aan de horizon gloren nieuwe uitdagingen binnen de VvN. Het zou mooi zijn nog lang van haar inzet te mogen genieten.

Door het Corona virus werd het onmogelijk gemaakt feestelijk afscheid te nemen van Riet en Mariëtte. Op 14 augustus bedankte het PB hen in besloten kring voor hun jarenlange inzet. Voorzitter Dieuwke speldde beiden het **korenaartje** op als teken van waardering.

Foto en tekst door het PB

mijn passie.....

Hoe het begon

Vanaf mijn vroegste jeugd zijn dieren onlosmakelijk met mij verbonden. Mijn ouders gingen daar in mee en namen vissen, vogels, muizen, katten, een cavia en zelfs een eendje in huis, maar een hond mocht ik niet en een paard al helemaal niet. Daarom wandelde ik met honden van het dierenasiel en haalde 's morgens het trekpaard van de kolenboer van de wei, poetste haar 's middags schoon en bracht haar daarna terug.

Al die tijd dacht ik: "wacht maar tot ik groot ben".

Paardrijles

Zodra het zover was, kwamen er veel katten en honden in huis. Mijn man vond dit net zo leuk als ik en we genieten nog dagelijks van onze huisdieren. Toen wij in 1995 in Zeeland gingen wonen, bedacht mijn man dat paardrijden ook erg leuk zou zijn voor mij en al snel kreeg ik les van een echte paardenman op een grote Groningse merrie. Ik was toen 44 jaar en dat is rijkelijk oud om nog goed te leren rijden. Ik nam ook les bij een manege, volgde een cursus over paarden en nadat mij verteld werd dat ik het pas echt goed zou leren met een eigen paard, ging ik op zoek.

Marleen met James

Een eigen paard

In 2000 kochten we een jong, onbeleerd paard. Het was een bonte hengst die we James Bont noemden. Deze aanschaf ging in tegen elk advies, maar met goede begeleiding en na maanden "grondwerk" (oefenen zonder dat er iemand op het paard zit) was James zover dat hij onder het zadel gebracht kon worden. Dat hebben we uitbesteed aan een professional, maar al snel kon ik zelf in het zadel plaatsnemen. De eerste jaren vertoonde James de nodige "tierenkuren" en was rijden niet altijd eenvoudig, maar we hebben samen veel geleerd en beleefd. James wordt deze zomer al 23 jaar. Buiten rijden doe ik het liefst, maar ik heb ook erg genoten van deelname aan gekostumeerde voorstellingen, zoals De heks van Veere en De Notenkraaker, zelfs in de paleistuin van Het Loo.

Ooit hadden we een aanvaring met een landbouwvoertuig en belandden in de sloot. James kwam er goed vanaf, maar ik zat met een gebroken been. Sindsdien ben ik zeer alert op groot verkeer en heb meegewerkt aan het realiseren van een veilig ruiters- en menroutenetwerk op Noord-Beveland. Helaas blijkt het complex om dit goed in stand te houden. Wat ik met dit verhaal wil zeggen is: denk nooit dat je voor dingen waar je zin in hebt ongeschikt of te oud bent. Alles is mogelijk op je persoonlijke niveau.

Pluk de dag en geniet van het leven.

Foto's en tekst Marleen van Wolferen

Op zoek naar nieuwe leden

Nu de zomervakanties voorbij zijn, is het weer tijd om activiteiten te ontplooiën. Natuurlijk vormen de corona-maatregelen een belemmering, maar veel afdelingen zijn desondanks van start gegaan. Er wordt weer gewandeld, gefietst, naar de bios gegaan en met elkaar koffiedronken of gegeten. Zeeland is gelukkig een relatief veilige provincie, als we de besmettingen vergelijken met andere delen van Nederland.

Nieuwe folders

Om de afdelingen te helpen bij het werven van leden heeft het PB nieuwe folders gemaakt. Deze zijn kosteloos verkrijgbaar bij het provinciaal kantoor. Bij toezending worden alleen de portiekosten in rekening gebracht. Natuurlijk is het de bedoeling de folders verstandig te gebruiken. Leg geen stapels neer op openbare plaatsen, want zoiets werkt niet. Het is beter de folders te gebruiken in een persoonlijk gesprekje. Je komt altijd wel iemand tegen die je graag bij de afdeling zou willen hebben. Aarzel dan niet, maak een praatje en overhandig een folder. Dat werkt vaak verrassend goed!

Ledenwerving

Het blijft noodzakelijk ons ledenbestand op peil te houden. Bekend is dat werven bij jongelui niet werkt, maar gelukkig kent Zeeland een grote groep 50-plusers. Jaarlijks gaan mensen met (pre) pensioen, een uitstekend moment om lid van de Vrouwen van Nu te worden. Ook nieuwkomers in Zeeland zijn vaak blij om kennis te maken met de Vrouwen van Nu. Juist voor hen is een lidmaatschap van onze vereniging een uitkomst.

Het PB wenst de afdelingen veel succes met het aantrekken van nieuwe leden! Wie niet waagt, die niet wint.

Door Saskia Campert

een plek voor iedereen

55 jaar Vrouwen van Nu Kattendijke-Wilhelminadorp

Afdeling Kattendijke-Wilhelminadorp, aangevuld met leden uit Goes e.o., telt 59 leden en bestaat dit jaar 55 jaar. De afdeling biedt ruimte aan vrouwen van alle leeftijden en diverse achtergronden. Vrouwen die met beide benen in het leven staan, zich medeverantwoordelijk voelen voor een leefbare samenleving, die elkaar willen ontmoeten en ervaringen met elkaar willen delen. Ze hebben plezier met elkaar en zowel lief als leed wordt gedeeld.

Buitenom de maandelijkse bijeenkomsten, die aangekleed worden met een spreker of thema, organiseren de dames van 'Er op uit' zelfstandig uitstapjes, buitenom het bestuur. De bestuursleden komen maandelijks bij elkaar en stellen met veel enthousiasme het jaarprogramma samen. Naast 'Er op uit' zijn er nog meer interessegroepen met bijvoorbeeld aandacht voor bewegen, creativiteit, leeskringen en samen eten.

Dit jaar waren bestuursleden Coby Baard, Jacqueline Nieuwenhuijse (al 40 jaar lid) en Adri Kloosterman aftredend. Er werd naarstig gezocht naar nieuwe bestuursleden maar dat bleek nog geen sinecure. Ieder lid werd persoonlijk be-

naderd om na te denken over een bestuursfunctie. Prettige bijkomstigheid is dat bestuursleden bij Kattendijke-Wilhelminadorp geen afgebakende taken hebben maar dat ze het echt 'samen' doen. Uiteindelijk resulteerde de zoektocht in drie nieuwe bestuursleden: Marleen de Bruijn, Nyenke Groen en Jenny de Jonge. Zij gaan vol enthousiasme een nieuwe bestuursperiode in en hoopten in juni het seizoen af te sluiten met een feestelijke viering van het 55-jarig bestaan.

Echter, op het moment dat ik de nieuwe bestuursleden interviewde, stonden we aan de vooravond van de Corona lockdown. Enkele dagen later vielen alle activiteiten stil...

Maar afdeling Kattendijke-Wilhelminadorp zag in deze verplichte 'rustperiode' kansen om dromen waar te maken. Door het bestuur en leden zijn allerhande initiatieven ontwikkeld om in contact met elkaar te blijven. Een telefoontje naar elkaar, een (virtueel) kaartje of bloemetje naar alle leden of via hun Nieuwsbrief aandacht besteden aan elkaar, oog hebben voor elkaars lief en leed. Daar ligt de kracht van de actieve afdeling Kattendijke-Wilhelminadorp. Hopelijk komt er in het nieuwe seizoen een moment om het 55-jarig jubileum alsnog te vieren, zij het misschien op anderhalve meter afstand. Van harte gefeliciteerd bestuur en leden van Vrouwen van Nu Kattendijke-Wilhelminadorp en veel geluk en plezier in de toekomst.

Foto en tekst Monique Dommanschet

Op 27 april werd **Coby Baard** door de burgemeester van Goes opgebeld met de mededeling dat zij benoemd zou worden als **lid in de orde van Oranje-Nassau**.

In verband met de Coronacrisis was het niet mogelijk om het lintje ook daadwerkelijk op te spelden.

Dit zou op een later tijdstip gebeuren.

Op **4 juli** werd een deel van de jubilarissen uitgenodigd in De Grote of Magdalenakerk in Goes om het lintje in ontvangst te nemen.

Coby had gevraagd of ik als voorzitter van de VvN Zeeland aanwezig wilde zijn, en daar heb ik graag gehoor aan gegeven.

Naast alles dat zij voor de VvN heeft gedaan, en waarvan in een vorig magazine al melding is gemaakt, nadat zij door onze vereniging in het zonnetje is gezet en een speldje heeft gekregen, heeft zij ook voor haar eigen gemeente veel vrijwilligerswerk verricht, Coby heeft er kunstmarkten georganiseerd en ook lesgegeven in creatieve vorming.

Een echte bezige bij die haar lintje dubbel en dwars heeft verdiend.

Het was voor Coby op deze manier natuurlijk geen verassing meer. Maar de gemeente Goes had er veel werk van gemaakt om er een mooie middag van te maken.

En het was al met al toch een bijzondere middag waar Coby en de andere jubilarissen het stralend middelpunt waren.

Foto en tekst Dieuwke Louwink.

goed wonen in zeeland

"Ik heb het goed, daarom mag een ander het ook goed hebben."

Citaat van een **taalmaatje**

Misschien weten jullie het niet, maar in Zeeland zetten veel vrijwilligers zich in om nieuwkomers de Nederlandse taal te leren. Een groeiend aantal (als statushouder toegelaten) vluchtelingen, vestigt zich in Zeeland. Statushouders krijgen vijf jaar de tijd om in te burgeren en dan is het leren van onze taal een belangrijke opgave. In Goes zijn circa vijftig taalmaatjes wekelijks in de weer om hun maatje te helpen.* Het gaat niet alleen om het leren van de taal, maar ook om allerlei praktische zaken om de weg te vinden in je nieuwe vaderland.

Een **taalmaatje/coach** aan het woord
Het leuke aan dit werk is dat je veel culturen leert kennen. Verre reizen zijn niet nodig, je ervaart vlak bij huis hoe anderen tegen de wereld aankijken. Dat is een verrijking. Bovendien geeft het veel voldoening om anderen te helpen. Vooral enthousiaste leerlingen/taalvragers geven je positieve energie. Als taalmaatje ga je, buiten de lessen van de inburgeringscursussen, samen erop uit om de taal te leren. Ik doe bijvoorbeeld huiswerkbegeleiding, grammatica herhalen, enz. Een moeilijkheid bij dit werk is dat je soms tegen lastige sociaal/maatschappelijke en financiële problemen aanloopt. Deze mensen hebben maatschappelijke begeleiding van VluchtelingenWerk Nederland.

In de bibliotheek Oosterschelde in Goes loopt het project **"taalcafé"**. Daar begeleiden de taalmaatjes de gespreksgroepen. In die gespreksgroepen bespreken we een thema. Het doel is om naast taalverbetering ook de sociale contacten tussen de verschillende mensen te bevorderen.

Tussen deze taalvragers zitten mensen

uit o.a. Afghanistan, Eritrea, Syrië, Oekraïne, Hongkong, Iran en Waals-België.

Een statushouder aan het woord

Ik praat uitgebreid met Nesreen uit Syrië en hoor hoe blij zij is met haar taalmaatje. Alle onderwerpen die vrouwen interesseren kan zij met haar bespreken. Vaak is het gewoon gezellig, soms ook confronterend. Dat is het mooie van een goede verstandhouding met je taalmaatje.

Nesreen kwam twee jaar geleden met man en kind naar Nederland. Zij is een trouwe bezoeker van de wekelijkse bijeenkomsten in de bibliotheek van Goes. Inmiddels spreekt zij perfect Nederlands en is zij gedreven om snel werk te vinden. In Syrië werkte zij in het onderwijs, dus het zou mooi zijn als zij hier ook een plekje in dat vakgebied zou kunnen vinden. Tot het zover is, maakt zij zich nuttig als tolk voor andere Arabisch sprekende vrouwen.

Haar zoontje van zes jaar doet het goed op school en babbelt zonder problemen met zijn Zeeuwse vriendjes. Dat geeft haar vreugde en hoop voor de toekomst.

Meedoen aan dit project?

Kijk op <https://www.lezenenschrijven.nl/doe-mee/word-vrijwilliger/>

*Bij het schrijven van dit artikel hebben de corona-maatregelen e.e.a. tijdelijk stilgelegd.

Afbeelding en tekst Saskia Campert

gift voor hospice terneuzen

Nieuwe plaids en lakens voor de bedden van het hospice Terneuzen.

Ieder jaar met de kerstviering gaat 'de sok' voor het goede doel rond bij de Vrouwen van Nu in Terneuzen. Kerst lijkt bij uitstek de gelegenheid om te delen en om extra aan anderen te denken. En dan vooral in onze directe omgeving.

Als dit blad arriveert, is het al bijna een jaar geleden dat we in Terneuzen onze kerstgift verzamelden. De kerstcommissie bedenkt ieder jaar – in afstemming met de afdeling – een passende bestemming voor het geld. Dat was deze keer € 500,00, een prachtig bedrag! Het goede doel, ons plaatselijke hospice, was snel gekozen. Maar toen ... er valt voor het hospice zoveel te doen. Het kiezen was niet eenvoudig en kostte wat tijd. Uiteindelijk viel de keuze op mooie nieuwe plaids en lakens, waarmee de warme huiselijke sfeer, die in het hospice zo belangrijk is, extra wordt ondersteund.

Foto en tekst Liesbeth Haitzma, secretaris afd. Terneuzen.

